

Věc C-484/07

Fatma Pehlivan

v.

Staatssecretaris van Justitie

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Rechtbank 's-Gravenhage)

„Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Sloučení rodiny – Článek 7 první pododstavec první odrážka rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 – Dítě tureckého pracovníka, které s ním více než tři roky žilo ve společné domácnosti, ale před uplynutím tříleté lhůty stanovené v uvedeném ustanovení uzavřelo manželství – Vnitrostátní právo zpochybňující z tohoto důvodu povolení dotyčné osoby k pobytu“

Stanovisko generální advokátky E. Sharpston přednesené dne 8. července
2010 I - 5205
Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. června 2011 I - 5228

Shrnutí rozsudku

Mezinárodní dohody – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Rada přidružení zřízená dohodou o přidružení EHS-Turecko – Rozhodnutí týkající se volného pohybu pracovníků – Sloučení rodiny

(Rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80, čl. 7 první pododstavec první odrážka)

Článek 7 první pododstavec první odrážka rozhodnutí Rady přidružení EHS-turecko č. 1/80 musí být vykládán v tom smyslu, že:

- toto ustanovení brání právní úpravě členského státu, podle které rodinný příslušník, jenž řádně získal povolení následovat tureckého migrujícího pracovníka, který již v tomto státě působí na řádném trhu práce, ztrácí práva vycházející ze sloučení rodiny podle téhož ustanovení pouze z toho důvodu, že po dosažení zletilosti uzavře manželství, i když během prvních tří let svého pobytu v hostitelském členském státě nadále bydlí s tímto pracovníkem;

- turecký státní příslušník, na kterého se vztahuje uvedené ustanovení, se může bez ohledu na okolnost, že uzavřel manželství před uplynutím tříleté lhůty stanovené v první odrážce uvedeného prvního pododstavce, platně domáhat práva pobytu v hostitelském členském státě na základě tohoto ustanovení, jestliže po celou tuto dobu skutečně žil ve společné domácnosti s tureckým migrujícím pracovníkem, jehož prostřednictvím mu byl z titulu sloučení rodiny povolen vstup na území tohoto členského státu.

Z přednosti práva Unie i z přímého účinku takového ustanovení, jako je čl. 7 první pododstavec rozhodnutí č. 1/80, totiž vyplývá, že členské státy nemohou jednostranně měnit účinky systému postupné integrace tureckých státních příslušníků v hostitelském členském státě a nemají pravomoc přijmout opatření, která by mohla narušit právní postavení, jež takovým státním příslušníkům výslovně přiznávají právní předpisy o přidružení EHS-Turecko. Rodinný příslušník tureckého pracovníka, který splňuje podmínky stanovené v uvedeném čl. 7 prvním pododstavci, tak může ztratit práva, která mu toto ustanovení přiznává, pouze ve dvou případech, a to buď tehdy, představuje-li přítomnost turecké migrující osoby na území hostitelského členského státu z důvodu jejího osobního chování skutečné a vážné nebezpečí pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví ve smyslu čl. 14 odst. 1 téhož rozhodnutí, nebo tehdy, opustila-li dotyčná osoba území tohoto státu na podstatnou dobu a bez legitimních důvodů.

(viz body 56, 62, 66 a výrok)